

tóte patimile, își depravéză natura, și adesea devinú spaíma și gróza lumii.

Î. Ce felú suntú cei ce urméză cu bucurie acéstă regulă?

R. Petrecú díle fericite, în pacea consciinței, și suntú iubiți de Dumneđeú și de ómení.

Î. În ce se coprinde acéstă regulă a chrestinului?

R. În poruncile lui Dumneđeú și ale Bisericeí.

LECTIUNEA II

Despre natura și numărulú poruncilorú lui Dumneđeú.

Î. Este de ajunsú să credemú numai în Dumneđeú ca să ne mîntuimú?

R. Nu; ci suntemú datorí să observámú poruncile lui și ale Bisericeí.

Î. Câte suntú poruncile lui Dumneđeú?

R. Dece, care se numescú Decalogú, adică dece cuvinte.

Î. Cui a descoperitú Dumneđeú aceste dece porunci?

R. Lui Moisi, legislatorulú Ebreilorú, căruia i le dete scrise pe doă table de piatră pe muntele Sinai, în miđloculú tunetelorú și allú fulgerilorú.

Î. Pentru ce le dete în acéstă arătare de putere?

R. Pentru ca să inspire Judeilorú uă idee mare de majestatea lui Dumneđeú, și să-í facă să observe poruncile lui.

Î. Care este obiectulú acestorú dece porunci?